

Sygn.akt III AUa 325/20, III AUz 81/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Barbara Orechwa-Zawadzka

Sędziowie: Marek Szymanowski

Bożena Szponar - Jarocka

Protokolant: Anna Kuklińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2020 r. w B.

sprawy z odwołania D. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 16 listopada 2018 r.

na skutek apelacji D. O.

i zażalenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 11 marca 2020 r. sygn. akt III U 822/19

I. **oddala apelację;**

II. **oddala zażalenie;**

III. **odstępuje od obciążania D. O. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego za II instancję;**

IV. **odstępuje od obciążania organu rentowego kosztami zastępstwa procesowego D. O. w postępowaniu zażaleniowym.**

M. B. O. B. S.-J.

Sygn. akt III AUa 325/20; III AUz 81/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 17.07.2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że D. K. (1), jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą, od 16.11.2018r. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu.

Organ rentowy wskazał, iż D. K. (1) figuruje w ewidencji jako osoba prowadząca działalność gospodarczą od 02.01.2012r., której zakresem jest działalność fizjoterapeutyczna. Z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych od 02.01.2012r. do 16.11.2017r. i od 16.11.2018r., a do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od 02.01.2012r. do 31.08.2013r., od 01.10.2013r. do 31.12.2013r., od 06.03.2014r. do 16.11.2017r. i od 16.11.2018r.

W dokumentach rozliczeniowych za listopad i grudzień 2016r. D. K. (1) zadeklarowała składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru 10.137,50zł, a za okres od stycznia do czerwca 2017r. od podstawy wymiaru 10.657,50 zł. Następnie od 03.07.2017r. do 16.11.2017r. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego, a od 17.11.2017r. do 15.11.2018r. z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego.

W dacie wydania decyzji D. K. (1) przebywała na zasiłku chorobowym począwszy od 20.12.2018r.,

Z informacji z Urzędu Skarbowego w O. wynikało, że za 2012r. D. K. (1) wykazała przychód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wysokości 17.767.00 zł, za 2013 r. – 16.630zł, za 2014r. – 20.038zł, za 2015r. – 43.165zł, za 2016r. -38.415.00 zł, za 2017r. – 19.735zł. Za 2018r. nie wykazała przychodu. Ponadto w całym okresie prowadzenia działalności gospodarczej nie zatrudniała pracowników. Od 16.11.2018r. D. K. (1) nie wykonywała żadnych czynności związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie fizjoterapii - nie świadczyła żadnych usług, nie wykazała żadnego przychodu. Wypowiedziała umowę najmu lokalu, w którym prowadzona była działalność gospodarcza, a cały sprzęt jest przechowywany w jej rodzinnym domu. Zgłoszona przez D. K. (1) działalność gospodarcza od 16.11.2018r. tj. od dnia zakończenia okresu przebywania na zasiłku macierzyńskim od 17.11.2017r. do 15.11.2018r., nie wykazuje cech funkcjonalnych działalności gospodarczej, tj. zarobkowości, zorganizowania i ciągłości.

Sąd Okręgowy w Suwałkach, który rozpoznawał odwołanie D. K. (1)(obecnie O.) od tej decyzji, wyrokiem z dnia 11 marca 2020r. oddalił odwołanie (pkt1) oraz obciążył wnioskodawczynię kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego (pkt2).

Z ustaleń Sądu wynikało, iż w sprawie bezsporne było, że od początku prowadzenia działalności gospodarczej skarżąca osiągała wysokie przychody (od 17.767 zł w 2012r. do 19.735zł w 2017r. Przeprowadzone przed Sądem I instancji postępowanie dowodowe wykazało, iż po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, tj. od 16 listopada 2018r. skarżąca nie podjęła działalności gospodarczej. Skarżąca, poza twierdzeniem, iż odnowiła bazę danych klientów, nie przedstawiła na tę okoliczność dowodów. Twierdziła, iż zamówiła ulotki reklamowe (których 2 egzemplarze złożyła w Sądzie), jednak nie przedstawiła dowodu zamówienia ani dowodu zapłaty za nie, twierdząc, iż w rozliczeniu miała wykonać masaże D. M., która ulotki wykonała. Nie doszło jednak do takiej formy „zapłaty”, gdyż od 20 grudnia 2018r. skarżąca była niezdolna do pracy, aż do momentu urodzenia drugiego dziecka.

D. M. potwierdziła te wyjaśnienia odwołującej, podała też, że posiada niewykorzystany karnet na zabiegi w gabinecie odwołującej.

Była umówiona wraz z mężem – świadkiem K. M. na masaż w drugiej połowie grudnia 2018r, do którego jednak nie doszło, gdyż gabinet nie był odpowiednio przygotowany.

Świadkowie A. C., A. D., M. M. potwierdzili, iż byli umówieni na masaż po 16 listopada 2018r, ale do wykonania usługi nie doszło ze względu na jej odwołanie przez skarżącą.

Sąd uznał powyższe dowody za niewiarygodne, bowiem nie jest możliwe, aby od razu po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego przez D. K. (1), w/w osoby zgłosiły chęć skorzystania z masażu leczniczego, a ponadto do jego wykonania faktycznie nie doszło- czy to z powodu braku przygotowanego do zabiegów gabinetu, czy z innych przyczyn leżących po stronie D. K. (2). Dodatkowo Sąd wziął pod uwagę, że „wznowienie” działalności zbiegło się w czasie

ze zdiagnozowaniem u skarżącej poważnego schorzenia onkologicznego w październiku 2018r., a praca wykonywana przez wnioskodawczynię wymaga dużej siły fizycznej i dobrej kondycji.

Skarżąca nie posiadała własnego lokalu do prowadzenia działalności. W ocenie Sądu I instancji umowa najmu lokalu ,zawarta w dniu 5 grudnia 2018r. (przedłożona przez skarżącą) ze świadkiem J. O. , nie może przemawiać za podjęciem działalności , skoro została rozwiązana po kilku tygodniach, bez żadnych konsekwencji po stronie skarżącej. Ewentualne odnowienie lokalu i zainstalowanie drążka i drabinek nie powodowało rozpoczęcia działalności.

Wobec niespełnienia warunków charakterystycznych dla działalności gospodarczej (zorganizowanie, ciągłego prowadzenia, cel zarobkowy). Sąd uznał, iż doszło do jej wznowienia po 16 listopada 2018r., co skutkowało oddaleniem odwołania.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 kpc w związku z art. 99 kpc i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości z 22 października 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j DzU z 2018r poz 265).

Apelację od powyższego wyroku wniosła D. O. zarzucając: Naruszenie prawa materialnego.

a) Art.2 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tj. Dz.U.z 2017r. poz. 2168 z późn. zm.), poprzez pominięcie, iż działalnością gospodarczą jest działalność zarobkowa wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także, że działalność zawodowa jest wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły oraz być nastawiona na z góry nieokreślony okres, zatem brak sprzedaży usług nie świadczy, jak błędnie interpretuje Sąd Okręgowy, o braku działalności gospodarczej, a świadczy o niej ciąg czynności związanych bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym przypadku odnowienie bazy klientów, wykonanie ulotek reklamowych i wizytówek, wynajęcie i odnowienie lokalu, umówienie klientów na wizyty a także zawarcie umowy o świadczenie usług fizjoterapeutycznych w ramach współpracy z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) A. L..

b) Art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 266 poprzez jego niezastosowanie w sytuacji , kiedy ubezpieczona skutecznie rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej.

2. Naruszenie przepisów postępowania polegającego na przyjęciu dowodów złożonych na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Suwałkach z dnia 4 grudnia 2019r. nagranie od na początku rozprawy od 5,12 do 6,36., tj. dowodów w postaci ulotki reklamowej działalności gospodarczej D. O., wizytówki i kopii terminarza, w którym D. O. zapisała umówione wizyty klientów, doręczenie ich pełnomocnikowi ZUS , a następnie pominięcie tych dowodów , bez żadnego rozstrzygnięcia procesowego ewentualnie ich utracenie przez Sąd Okręgowy i nie przeprowadzenie stosownego z tym postępowania odzyskania utraconej części akt postępowania.

3.Zarzut faktyczny polegający na niezgodności ustaleń faktycznych Sądu z materiałem dowodowym, w szczególności :

a) pominięciu złożonych na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Suwałkach w dniu 4 grudnia 2019r.nagranie od na początku rozprawy od 5,12 do 6,36. dowodów w postaci ulotki reklamowej działalności gospodarczej D. O. , wizytówki i kopii terminarza, w którym D. O. zapisała umówione wizyty klientów, bowiem treść uzasadnienia wyroku wskazuje, że Sąd Okręgowy dowody te utracił, bowiem wskazuje ,iż odwołująca się pomimo powoływania się na złożenie materiałów reklamowych, takich materiałów nie złożyła, mimo iż z nagrania w/w rozprawy wynika odmienny stan faktyczny.

b) pominięciu dowodów w postaci dokumentacji medycznej odwołującej się oraz artykułów medycznych dotyczących stwierdzonego u D. O. łagodnego nowotworu wątroby ze względu na który ciąża nie byłaby wskazana (może on w każdej chwili transformować w nowotwór złośliwy, odwołująca jest pod stałym nadzorem lekarza) i oczywistego w tych okolicznościach wniosku, iż nie planowała kolejnej ciąży, której stan zagrożenia wymagał zwolnienia chorobowego.

c) pominięciu, iż odnowienie bazy klientów, wynajęcie i odnowienie lokalu a także zawarcie umowy o świadczenie usług fizjoterapeutycznych w ramach współpracy z Niepublicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej (...) A. L. jest faktycznie prowadzeniem działalności gospodarczej, zaś brak przychodu w tak krótkim okresie nie był spowodowany brakiem zamiaru zarobienia, a brakiem klientów, którzy w trakcie urlopu macierzyńskiego po urodzeniu przez odwołującą pierwszego dziecka znaleźli po prostu innych masażystów, wynika to między innymi z zeznań świadków.

d) pominięciu, że fakt zamówienia i odbioru materiałów działalności D. O.- gabinet masażu, opracowanych w związku z podjęciem działalności gospodarczej i potwierdziła w swoich zeznaniach świadek A. C. - na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Suwałkach z dnia 4 grudnia 2019r. nagranie na początku rozprawy od 39,41 do 40.47.

e) pominięciu, że fakt tożsamości telefonu zamieszczonego w materiałach reklamowych działalności gospodarczej D. O. potwierdziła w swoich zeznaniach świadek A. C.- na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Suwałkach w dniu 4 grudnia 2019r. nagranie na początku rozprawy od 43,22 dyktując do protokołu sądowego numer telefonu D. K. (1) figurujący na ulotce złożonej do akt sądowych.

f) pominięciu, że zeznania wszystkich świadków potwierdziły fakt odnowienia przez D. K. (1) bazy klientów do wykonywania usług masażu, umówienie wizyty klientów na świadczone przez siebie usługi masażu, co było czynnością bezpośrednio związaną z prowadzeniem czynności gospodarczej.

g) pominięciu, że w swoich zeznaniach świadek M. Z. – na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Suwałkach w dniu 4 grudnia 2019r. nagranie na początku rozprawy od 1.05.09 potwierdziła, że po podjęciu przez D. O. działalności gospodarczej, rezygnowała z dotychczasowego masażysty i chciała wrócić na zabiegi do D. O..

h) pominięciu, że D. O. nie tylko zawarła umowę na piśmie wynajęcia lokalu, ale również przeprowadziła jego odmalowanie, rozwieszanie reklam i strzałek kierunkowych do salonu masażu oraz wyposażyła go w sprzęt fizjoterapeutyczny (lustro, drążki, przedmioty do gimnastyki, łóżko stacjonarne do masażu), zaś lokalizację, lokalu umieściła na ulotkach reklamowych, wizytówkach oraz wśród klientów, co potwierdzili w zeznaniach A. C. 39.41- 40.- 47 oraz M. Z. 1.03.00-1.03.54 oraz 1.07.40 – 1.08.10, jak i wynajmujący J. O. 1.32.40.

i) przyjęciu, że aby odwołująca się mogła skorzystać z kasy fiskalnej po tak długiej przerwie, winna dokonać jej przeglądu technicznego, bowiem przeglądu kasy dokonuje się co dwa lata i kasa w tym okresie może być używana (i mogła być używana bez przeglądu w interesującym nas okresie).

j) przyjęciu, że zdeklarowanie najwyższej podstawy wymiaru składek może wskazywać na intencje nie tyle podjęcia i wykonywania zarobkowej działalności gospodarczej, lecz włączenie do systemu ubezpieczeń społecznych w celu uzyskania wysokich świadczeń, podczas gdy odwołująca po ustaniu zasiłku macierzyńskiego płaciła składki określone na najniższym poziomie, na co przedłożyła przelewy z tytułu składek za listopad i grudzień 2018r roku, niestety one również zostały przez sąd pominięte przy ocenie materiału dowodowego.

Skarżąca dołączyła do apelacji ulotkę reklamową, wizytówkę i kopię terminarza, w którym zapisała umówione wizyty klientów.

Zdaniem skarżącej dowody powyższe, złożone w sądzie I instancji, nie zostały dołączone do akt sprawy.

Wskazując na powyższe D. O. wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że D. O. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 16 listopada 2018r, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, z uwzględnieniem kosztów postępowania za obie instancje.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania (pkt 2 zaskarżonego wyroku) złożył pełnomocnik organu rentowego, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 98 kpc w zw. z art. 99 kpc w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 X 2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych (DzU

2017 Nr 163 poz 1870, ze zm) poprzez zaniechanie zastosowania w sytuacji istnienia przesłanek do zasądzenia od odwołującej na rzecz pozwanego pełnej kwoty kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wskazując na powyższe skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego postanowienia zawartego w (pkt2) wyroku i zasądzenia na rzecz (...) Oddział w O. od D. K. (1) kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za I instancję w pełnej wysokości przy uwzględnieniu kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący powołał uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20 VII 2016r ((...) 2/16) i wnosił o ustalenie należnych kosztów według stawek należnych od wartości przedmiotu sporu, która w niniejszej sprawie wynosi 38.490,06zł; przy tej wartości koszty zastępstwa procesowego wynoszą 3600zł.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni D. O. i zażalenie organu rentowego są niezasadne. Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne i ocenę prawną dokonaną przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne.

Odnosząc się do zażalenia należy stwierdzić, iż powołana przez pełnomocnika ZUS uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 VII 2016 r (III UZP 2/16) utraciła moc z chwilą zmiany stanu prawnego-brzmienia § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 X 2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych; przepis ten od dnia 13 X 2017r otrzymał następujące brzmienie:

„S. minimalne wynoszą 180zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach podlegania ubezpieczeniom społecznym”

Przedmiotowa sprawa należy do kategorii spraw dotyczących ustalenia podleganiom ubezpieczeniom społecznym.

Sąd I instancji zasadnie zasądził od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego wygrywającego sprawę wynagrodzenia z tytułu zastępstwa procesowego w stawce minimalnej dla tej kategorii spraw, wynoszącej 180zł. z tych względów zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu (art. 385 w zw. z art. 397§ 2 kpc).

Odnosząc się do apelacji należy stwierdzić, iż z dniem następnym po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego (16 XI 2018 r.) D. K. (1) wprawdzie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, ale nie podjęła żadnych realnych czynności w zakresie świadczenia usług fizjoterapeutycznych. W okresie od 16 XI 2018r. do 20 XII 2018r (od której to daty rozpoczęła korzystanie z długotrwałego zwolnienia lekarskiego związanego z drugą ciążą) nie wykonała ani jednego zabiegu z zakresu fizjoterapii. Wprawdzie z zapisów w jej terminarzu wynikało, iż w II połowie grudnia 2018r (od 18 do 21 grudnia 2018r) miała umówionych klientów na zabiegi (co potwierdzili przesłuchani świadkowie), jednak do wykonania tych usług nie doszło, bowiem wnioskodawczyni je odwołała .Z zeznań świadka D. M. wynika, iż ona wraz z mężem K. M. była umówiona na masaż na 21 grudnia 2018r, jednak wizyta została przez wnioskodawczynię odwołana, gdyż nowo wynajęty lokal nie był przygotowany do wykonywania zabiegów. Świadek zeznała, że miała niewykorzystany karnet na masaże u odwołującej a ponadto wykonywała w grudniu 2018r na jej zamówienie ulotki i wizytówki , za które D. K. (1) miała „zapłacić” masażem.

W ocenie Sądu Apelacyjnego takie zachowanie skarżącej dalekie jest od profesjonalizmu wymaganego od osób prowadzących działalność gospodarczą. Należy zaznaczyć, iż wnioskodawczyni przez pierwszy okres po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego (od 16 listopada do 4 grudnia 2018r) nie wykazała, aby prowadziła jakiegokolwiek działania mające na celu wznowienie działalności gospodarczej. Nie miała własnego lokalu na gabinet, a umowę najmu lokalu podpisała dopiero 5 XII 2018r, aby ją następnie rozwiązać przed końcem 2018r. Umowę na wykonywanie usług na rzecz (...) A.J N.-L. zawarła w dniu 10XII 2018r na okres od 1 I do 31 XII 2019r, i i umowę tę następnie rozwiązała w dniu 28 I 2019 r, bez wykonania usługi. (k 277).

Zdaniem Sądu , gdyby skarżąca istotnie zamierzała podjąć działalność gospodarczą od 16XI 2018r, to myśląc racjonalnie zadbałaby jeszcze w okresie urlopu macierzyńskiego o wynajęcie , wyremontowanie i wyposażenie

gabinetu do świadczenia zabiegów z zakresu fizjoterapii, jak też zadbałaby o reklamę, aby jak najszybciej przystąpić do wykonywania w celach zarobkowych (co jest cechą działalności gospodarczej) zabiegów fizjoterapeutycznych. W ocenie Sądu bezczynność skarżącej do dnia 4 grudnia 2018r. świadczy o tym, że dopiero zastanawiała się, jak zorganizować działalność, zapewnić opiekę nad rocznym dzieckiem (skarżąca zeznała, że od 1 II 2019r. dziecko miało pójść do żłobka) a w sytuacji, gdy okazało się, że jest niezdolna do pracy w związku z kolejną ciążą, próbowała stworzyć dowody, iż w rzeczywistości podjęła starania o wznowienie działalności. Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 III 2018r. Prawo przedsiębiorców (DZU 2019 poz1292), działalnością gospodarczą jest zaangażowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Sąd Okręgowy słusznie stwierdził, że to do odwołującej należało udowodnienie, iż działalność podjęta przez nią od 16 XI 2018r. miała te właśnie cechy. Zadaniu temu odwołująca nie sprostała.

W ocenie Sądu Apelacyjnego materiał dowodowy został należycie przeanalizowany i oceniony przez Sąd I instancji.

W istocie skarżąca nie udowodniła wiarygodnymi dowodami, iż od 16 XI 2018r wznowiła prowadzenie działalności gospodarczej. Bezsprzecznie nie wykonała ona od tej daty do dnia kolejnego zwolnienia lekarskiego (20 XII 2018r) żadnego zabiegu z zakresu fizjoterapii, a zatem zaskarżona decyzja i wyrok Sądu I instancji zasadnie stwierdzają, iż od 16 XI 2018r nie podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu działalności gospodarczej nie należy wyłącznie od woli osoby zgłaszającej się do tych ubezpieczeń, ale od spełnienia warunków wynikających z przepisów ustawy z dnia 13 X 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 6 ust 1 pkt 5, art. 12 ust1, art. 13 pkt 4). Ten ostatni przepis stanowi, iż osoba prowadząca pozarolniczą działalność podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych od dnia rozpoczęcia działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania. Skarżąca zgłosiła się wprawdzie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od 16 XI 2018r, ale czynności przez nią podejmowane nie miały cech zorganizowanej działalności zarobkowej, dlatego też zgłoszenie do ubezpieczeń nie mogło wywołać skutku w postaci objęcia tymi ubezpieczeniami.

Zarzuty apelacji nie prowadziły do odmiennej oceny stanu faktycznego i prawnego przedmiotowej sprawy, niż dokonana przez Sąd I instancji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację.

O kosztach zastępstwa procesowego organu rentowego za II instancję rozstrzygnięto na podstawie art. 102 kpc uznając, że zaistniały szczególnie uzasadnione okoliczności leżące po stronie skarżącej, mającej na utrzymaniu dwoje małych dzieci z których młodsze urodziło się przedwcześnie, z wadą serca, jak twierdziła wnioskodawczyni w odwołaniu. Dlatego Sąd odstąpił od obciążenia D. O. kosztami postępowania za II instancję.

M. B. O. B. S.-J.